

Elsa s Annou měly plné ruce práce s chystáním královského bálu, který se měl toho večera konat v paláci. Obě se pilně činily celý den, ale přípravy stále ještě nebyly u konce. Přesto se Anna s Elsou rozhodly, že si udělají přestávku, a alespoň na chvíli si vyjdou na čerstvý vzduch. Cestou chtěly natrhat pár krokusů, kterými ozdobí stoly pro hosty. Na výpravě za krokusy nemohl chybět sněhulák Olaf. Krokusů byla plná louka. Anna s Elsou se pustily do trhání a Olaf spokojeně honil včelku. Jenže...

„Stůj, Olafe!” vykřikla Elsa, když viděla, jak sněhulák uklouzl na kraji srázu. Popadla ho za ruku těsně předtím, než se skutálel dolů. Zachráněný Olaf ani nestáčil poděkovat, když jeho pohled upoutalo cosi mnohem důležitějšího... „Podívejte se!” řekl a ukazoval na úzkou kamennou římsu pod srázem. Stál na ní malý vyděšený sobík a žalostně kňučel. „Jak ses tam dostal, maličký?” uvažovala Anna. „A jak tě dostaneme zpátky nahoru?” Elsa chvíli přemýšlela a potom rozhodně zvedla ruce. Pochopila, že přišel čas použít kouzla.

Od vrcholu srázu se začala tvořit ledová skluzavka, která končila přímo u sobíkova čumáku. Anna na ni bez meškání naskočila a sklouzla dolů. Nejprve vyděšenému sobíkovi připnula pár sněžnic, které cestou na louku koupili v obchodě potulného Oakena, a potom mu kolem těla ovázala provaz. Druhý konec vyhodila nahoru Else. „Tahej!” vykřikla. Netrvalo dlouho a všichni stáli v bezpečí nahoře nad útesem! „Co kdybychom tohle sobí mládě pozvali na bál?” navrhl Olaf. „Jejda! Bál!” vykřikly Anna s Elsou současně.

